

Bestemmelser, som vi for vort Vedkommende absolut vil modsætte os. I § 1 fastslaaes, at Bankvirksomhed kun maa drives af Aktieselskaber og Selskaber, hvilende paa Medlemmernes gensidige Ansvar. Det kan vi ikke være med til. Og naar der specielt i Bemærkningerne er anført Andelskasserne, vil jeg gerne sige, at vi ønsker ikke at lægge disse Hindringer i Vejen. Vi mener, at de arbejder solidt og godt, og naar de hviler paa et solidarisk Ansvar, mener jeg, vi skal være forsigtige med at gribe ind overfor dem. Men vi har intet imod, at man fremskaffer yderligere Oplysninger om disse Andelskasser og undersøger, hvorvidt det kan være rigtigt at fastsætte nærmere Regler for Regnskabsføring, Revision og lignende.

§ 2 fastslaar, at Modtagelse af Indlaan er forbeholdt Banker og Sparekasser alene. Det kan vi heller ikke være med til. Thi hvad forstaas der ved, at det monopoliseres for Banker og Sparekasser? Det maa vel forstaas saaledes, at denne Bestemmelse forbyder det, som vi nu kender fra vore Andelsvirksomheder, at en Del af Medlemmerne indskyder som Indlaan paa Bog eller paa anden Maade en Kapital som Driftskapital, forbyder en saadan billig Laangivning til vore Andelskasser. Det maa vel forstaas saaledes, men jeg kunde ønske at faa en klar Udtalelse af den højtærede Minister derom. Jeg kan ikke se, at der vil være nogen Anledning til at forbyde en saadan privat Laangivning til Andelskasserne, og jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det virkelig er hans Hensigt at lægge Hindringer i Vejen derfor.

I § 4 har vi Koncessionssystemet i Renkultur. Heller ikke denne nye Form kan vi tiltræde. Vi mener, det maa være Lovgivningsmagtens Sag at fastsætte nærmere Regler, hvorefter en Bank skal styres, men naar de er fastslaaet, maa det være Folks egen Sag at afgøre, om de ønsker en Bank eller ej. Det skal ikke være saaledes, at man sidder inde i Ministeriet og skønner paa Befolkningens Vegne over, om der er Trang til en Bank eller ej; det maa Folk selv skønne over, naar de i øvrigt opfylder de Krav, som Lovene stiller til dem. Vi ønsker ikke at være med til en Monopolisering af vort Bankvæsen, saaledes som det her er tænkt.

I § 5 fastsættes, at Ministeren skal paase ikke alene, at Bankernes Vedtægter ikke strider mod gældende Love, men tillige, at de danner et forsvarligt Grundlag for Bankernes Virksomhed. Jeg tror

i Overensstemmelse med mine Udtalelser med Hensyn til § 4, at den Passus bør tages ud; selv om vi ønsker, at der skabes den nødvendige Kontrol med Bankvæsenet, mener vi tillige, at man maa vise en vis Forsigtighed, saaledes at der ikke paalægges hverken Erhvervsministeriet eller Bankinspektionen flere eller større Op-gaver, end de er i Stand til at løse, og at der heller ikke gives større Myndighed end paakrævet. Hvorvidt de Tidsfrister med Hensyn til Ændringer af Bankernes Love, som er fastsat i § 5, er tilstrækkelige, vil nærmere undersøges.

§ 6 omhandler Aktiekapitalens Størrelse. Vi billiger, at man er blevet ved de 200 000 Kr. som mindste Aktiekapital, men mener, at Indbetalingskravet er skærpet for stærkt, i Modsætning til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som vilde have det skærpet endnu mere. Jeg mener, at selv om Bestræbelserne ikke skal gaa i Retning af Oprettelse af mange nye Banker — jeg tror, at vi i al Almindelighed har nok — er der adskillige Steder, hvor der nu kun findes Filialer, og hvor der fra Befolkningens Side er et Ønske om at faa en selvstændig Bank; og naar vi ved, hvor store Vanskeligheder der i Øjeblikket er ved at faa oprettet en ny Bank, og vi saa strammer Indbetalingsfristerne, som det her foreslaas, tror jeg, vi gør Vanskelighederne større, end det kan forsvares. Jeg tror derfor, de Bestemmelser maa lempes lidt. Vi ønsker heller ikke, at Ministeren skal give særlig Tilladelse til Udvidelse eller Indskrænkning af Bankernes Aktiekapital; det finder vi ikke nødvendigt.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de gensidige Bankselskaber mener vi, at det maa behandles med den største Forsigtighed og nøje undersøges. Jeg er tilbøjelig til at mene, at naar der foreligger gensidige Forpligtelser, maa den fornødne Garanti være til Stede; men det gælder om dette som om mange andre Spørgsmaal, at det er lidet oplyst gennem de Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, og vi maa derfor kunne vente gennem en Udvalgsforhandling at faa nærmere Oplysninger. I hvert Fald kan jeg ikke se, at der er nogen Begrundelse for at tage de gensidige Selskaber ind under den Bestemmelse.

I § 8 søger man at fastslaa Bestyrelsens Ansvar. Der synes efter den nugældende Lov at herske stor Uklarhed med Hensyn til, hvad der paahviler Bestyrelserne i vore Banker. Det vilde være ønskeligt, om man kunde gøre det ganske klart baade for dem, der sidder i Bankernes Bestyrelse, og for